

клети хора, които мъчатъ раята. Младите зяпали и слушали. Това научили, това и правили.

Въ Бълградъ нашите юнаци чули ново учение отъ устата на Раковски.

— Слушайте, млади юнаци! Отмъщението не подобрява живота на раята. Ще убисте на пътя единъ турчинъ, а турцитъ ще убиятъ зарадъ него сто българи, ще изгорятъ много села и ще ограбятъ цѣла окolia. Това защита на раята ли е? Когато така сѫ работили старите войводи, времената били други. Днесъ не е така. Днесъ всички тръбва да се сдружимъ, да подгответъ цѣлия народъ и да го вдигнемъ на общо въстание, отъ което е възможно да се освободи народа. Отмъщението днесъ не достига народна цель. Всички млади войводи и юнаци, пригответе се да идете въ България, но не да биете отдѣлни турци, разбойници, ами да се срещнете съ народа, да ви види, а вие да му кажете: има добри и юначни българи, които се грижатъ за васъ, но безъ помощта на цѣлия български народъ освобождение не може да се получи. Народътъ, като чуе тѣзи думи, ще се вдигне и ще се присъедини съ васъ.

Хаджи Димитътъ и Стефанъ Караджа се запознали съ Василь Левски, съ Ангелъ Кънчевъ, съ писателя Василь Друмевъ и съ много други. Всички почнали да се готвятъ. Но въ това време, както знаемъ, въ Бълградъ станало сбиване между сърбитъ и турцитъ. Младите и въодушевени българи веднага се наредили да помогнатъ на сърбитъ. Станали истински сражения. Главенъ войвода и командиръ на българите билъ Георги С. Раковски. Той се облѣкълъ като князъ съ ботуши, съ мундиръ и калпакъ съ перо на глава. На челото му лъщѣло златно левче, а на бедрото му лъщѣла сабя.

Въ бойеветъ се отличили всички съ безстрашие и смѣлостъ.